

[Den fg. finansminister.]

at der også er kommet et par yderligere ændringsforslag af teknisk art til denne lovgivning. Jeg synes også, jeg på dette tidspunkt vil gøre opmærksom på, at de nye dødsbøskatningsregler må medføre, at der skal foretages ændringer af arveafgiftsloven og landsskatteretsloven, og at forslag herom vil blive fremsat til efteråret, altså i den kommende folketings-samling.

Så vil jeg gerne til slut takke partierne i udvalget for det betydelige og hurtige arbejde, der er udført med dette lovforslag. Jeg anser det for meget afgørende og betydningsfuldt, at vi får dødsbøskatningsreglerne gennemført så tidligt, at de kan tages med som led i den samlede tilrettelæggelse af hele kildeskattekomplekset.

Grünbaum: Det er da rart at høre, at ministeren mener, at det lovforslag, han nu skal gennemføre, er det bedste. Det ville jo ikke være så godt, hvis ministeren ikke mente det.

Når jeg går herop, er det, fordi, synes jeg, både ministeren og ordførerne for regeringspartierne har været tilbøjelige til at ville tillægge mig en indstilling, som går lidt længere end det, der egentlig dækkes, når jeg bruger udtrykket „enighed“. Se, det, jeg mener der har været og stadig vel er fuldstændig enighed om, er, at der skal være en kontinuert beskatning af dødsboerne, altså at dødsboerne ikke skal ligge udenfor, men må med i den almindelige beskatning. Det er det, jeg har understreget, men jeg har rigtignok så samtidig sagt, at til trods for denne enighed går man altså fra regeringspartierne med åbne øjne ind i en ordning, hvor man ved at på et bestemt område, nemlig for fast ejendom og vel også i høj grad for aktier og lignende værdipapirer, får man ikke denne kontinuitet. Man kan forsvare det med det ene og det andet, men man får det ikke, og man er klar over, at man ikke får det. Det er kun det, jeg har villet sætte fingeren på. Hr. Kjeld Philip pegede i sin tid netop på værdistigningerne på fast ejendom; det var det, jeg henviste til, og jeg synes også, han har ret.

Jeg synes heller ikke, man uden videre

kan afvise en sådan beskatning ved dødsfald med, at den ikke er rimelig, når man dog samtidig har en arveskat, og når arvingerne i vidt omfang belaster erhvervslivet ved at tage deres penge ud. Nu har hr. Helge von Rosen her i dag fortalt det modsatte. Det var meget, jeg kunne sige næsten rosenrødt, men jeg tror faktisk ikke, det var et rigtigt billede, hr. Helge von Rosen gav af forholdene. Jeg tror, man mere og mere er kommet dertil, at arvingerne siger: vi vil skam have vore penge. Den, der overtager gården, eller hvad det kan være, skal ikke plyndres; men de andre vil også gerne have deres del af det, det bliver mere og mere det almindelige, og det har man altså ikke så meget imod, men den smule penge, det offentlige skal have i skat, det skulle altså være en kæmpekatastrofe for erhvervslivet; det er det jo ikke.

Nå, men jeg skal i øvrigt ikke gå mere ind i denne debat. Der kunne jo siges en masse, nemlig alt det, vi har siddet og drøftet i udvalget, men vi kender jo situationen, som den er i dag, og jeg har haft lejlighed til at sige det, jeg ville sige, og det er jeg glad for.

Ømann: Jeg skal blot prøve på at rette en lille misforståelse. Det lød, som om finansministeren ville trøste oppositionen med, at der dog var tale om en skærpelse af lovgivningen. Det er en misforståelse. Vi har en lovgivning, og denne lovgivning er vedtaget i foråret 1967. Det er denne lov, vi ændrer i dag. Det, vi ændrer i dag, er ikke den eksisterende retstilstand, den nu praktiserede skattemæssige behandling af dødsboerne. Og i forhold til den lov, der blev vedtaget i foråret 1967, er der så sændelig ikke tale om nogen skærpelse. Her er det mildt at sige tværtimod.

Der blev sagt, at den løsning, som var antydet i skitsen, som er optrykt i betænkningen, var ikke så god. Nej, det er den måske ikke; det er vel, fordi den beskatter de arbejdsfrie indkomster. Som undskyldning for ikke at gå i realitetsdrøftelser om den siger finansministeren, at der ville opstå administrative vanskeligheder. Det tror jeg nu nok man skal være forsigtig med at påberåbe sig som argument, al den stund det eksisterende forslag jo indeholder en hoben